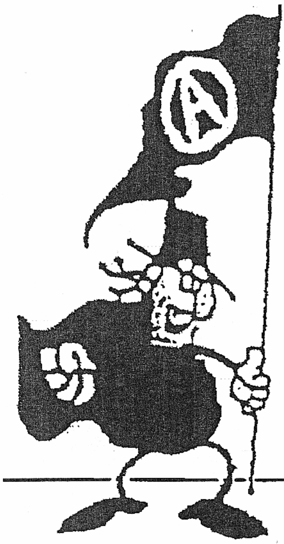

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ !
ΖΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ !

ΑΘΗΝΑ, 31 ΟΚΤΩΒΡΗ 2011 - τεύχος 357

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΜΕ ΕΝΑΝ ΝΕΚΡΟ !

Αυτό, που όλοι μας φοβόμασταν, έγινε... Τα σχέδια των αμερικανο-ΝΑΤΟ-ευρω-ελληνικών υπηρεσιών, που εδώ και, 7 τουλάχιστον, χρόνια είχαν καταστρωθεί, εφαρμόστηκαν και, σε πρώτη φάση, πέτυχαν τον στόχο τους : ΤΗΝ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Από το 2004, πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων, η CIA - σε συνεργασία με τις αντίστοιχες υπηρεσίες των ΝΑΤΟϊκών χωρών, αλλά και της Μοσάντ, είχαν σχεδιάσει το τί θα έκαναν στην περίπτωση που οι αγώνες του λαού αυτής της χώρας (αλλά και όλων των λαών του κόσμου) αναπτύσσονταν σε βαθμό επικίνδυνο για τα συμφέροντα του διεθνούς καπιταλισμού.

Το 2008, λοιπόν, η στιγμή έφτασε για την Ελλάδα. Η παγκόσμια οικονομική κρίση χτύπησε συναγερμό στα πορτοφόλια των διοικητών των τραπεζών, των μεγαλοβιομηχάνων, των χοντρο-επιχειρηματιών...

Η ώρα είχε έρθει. Δεν μειώνονταν μόνο τα κέρδη των ντόπιων σκυλόψαρων. Οι διεθνείς μεγαλοκαρχαρίες έβλεπαν καθαρά τον κίνδυνο να χάσουν τα κεφάλαια που είχαν επενδύσει (κυρίω; με την μορφή δανείων προς όλες τις μεταποέμικές ελληνικές κυβερνήσεις) εδώ.

Δόθηκε, λοιπόν, η εντολή.

Κατ' αρχήν έπρεπε ν' αλλάξει η κυβέρνηση. Ο Καραμανλής μπορεί να ήταν φίλος των ΗΠΑτζήδων. Ο Γιώργος Παπσνδρέου, όμως, ήταν (και είναι) έμμισθος υπάλληλός τους. Τον πλαισίωναν, άλλωστε, και κάποιοι συνάδεφοί του (ατην CIA), όπως ο Χρυσοχοΐδης, ο Δρούτσας κ.λπ. Έπρεπε, βέβαια, να βρεθούν και υποστηρικτές του (της ευφυΐας ενός Παγκάλου ή Βενιζέλου, ή σε μια χαμηλή τιμή (Ραγκούσης, Λαμπρινίδης, Διαμαντοπούλου), ή ακόμη και χαμηλόβαθμοι πράκτορες (όπως ο Μπεγλίτης, που δεν ήταν για προαγωγή). Ίδια, πάνω-κάτω, έπρεπε να είναι κι η σύνθεση της αξιωματικής αντιπολίτευσης (όπου η αποχώρηση του Κ. Καραμαλή και της Ντ. Μπακογιάννη άνοιξαν διάπλατο τον δρόμο στον Αντ. Σαμαρά. Η συμμετοχή στο κόλπο του Γ, Καρατζαφέρη ήταν, φυσικά δεδομένη, ενώ η Αριστερά μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε ρόλο ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΩΝ. Και ο μεν Συν-Σύρριζα δεν παρουσίαζε πολλά προβλήματα. Το ΚΚΕ, ΩΣΤΟΣΟ, ΑΠΑΙΤΟΥΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥΣ.

Κι αυτό, επειδή ο Συν-Σύρριζα δεν είχε (και δεν έχει) το μέγεθος και την δομή, ώστε να πείσει ως «εχθρός» μιας κοινοβουλευτικής δικτατορίας.

Αντίθετα, ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ ΜΠΟΡΟΥΣΕ (ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ) ΝΑ ΠΑΙΞΕΙ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΡΟΛΟ «ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ» (ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΚΑΤΟΠΙΝΗΣ ΤΟΥ ΕΞΕΛΙΞΗΣ) :

α) Από την ίδρυσή του το ΚΚΕ κήρυσσε την ανατροπή της αστικής αστικής (κι εξακολουθεί να την κηρύσσει) και την αντικατάστασή της στην εξουσία με μια δικτατορία του προλεταριάτου (θέμα για το οποίο, μετά την πτώση της χούντας, «την κάνει γαργάρα»).

β) Έχει στο ενεργητικό του μια μεγαλειώδη (χωρίς εισαγωγικά) ιστορία ένοπλου αγώνα, αλλά και μιαν αισχρή (πάλι χωρίς εισαγωγικά) προδοσία της Βάρκιζας.

γ) Μετά την ήττα του στον εμφύλιο, ακολούθησε μιαν ηττοπαθή γραμμή (που σε πάμπολλες περιπτώσεις υπονόμευσε την πολιτική της ΕΔΑ, π.χ. το 1956 και το 1965). Η γραμμή αυτή δεν οφειλόταν μόνο στην στρατιωτική ήττα των δυνάμεών του, αλλά και στην ιδεολογική του ακαμψία που του υπαγόρευε «αυτό και μόνο αυτό μπορεί να σώσει την εργατική τάξη» (χωρίς βέβαια να την ρωτάει άν και πώς θέλει να σωθεί).

δ) Η, μεσούσης της χούντας, διάσπασή του σε «εξωτερικό» και «εσωτερικό» και η αλληλοφαγωμάρα μεταξύ των πρό τινος ομοϊδεατών αγωνιστών οδληγησαν στην γενικότερη συρρίκνωση μιας Αριστεράς που δεν κατάφερε - όσο κι αν πάσχισε - να βρέψει τις μεταχουντικές δάφνες που τής άξιζαν. Ο όρκος του ΚΚΕ στο μεταχουντικό σύνταγμα και άρα στο αστικό κοινωνικό σύστημα ήταν μια ακόμη ήττα που οδήγησε τα πιο έντιμα και μαχητικά στελέχη (και των δυο καμματιών του) στο σπίτι τους ή στην Άκρα Αριστερά. (Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα του Αναρχικού συντρόφου Γιάννη Γαλανόπουλου - τπυ Καπετάν Ανέστη του Ε.Λ.Α.Σ. -, του Αναρχικού συντρόφου Κώστα Σειρηνίδη και τόσων άλλων...).

ε) Όλα τα παραπάνω συνέβαλαν στην μεταβολή του ΚΚΕ από «επαναστατικό» σε ουσιαστικό στήριγμα του καπιταλισμού. Παρά τις κομμουνιστικές του «κορώνες», δεν υπάρχει η παραμικρή αρχή του καπιταλισμού και της αστικής δημοκρατίας που να μην την υπερασπίζεται με σθένος (ιδιοκτησία, κοινοβούλιο, μισθωτή αργασία...).

στ) Κυρίως, απεμπόλησε την βασική κομμουνιστική αρχή της ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗΣ. Για όλα του τα στραβά φταίνε οι άλλοι. Πάνω απ' όλους, οι άλλοι Αριστεροί.

ζ) Κάποια από τα παραπάνω στοιχεία αφορούν φυσικά και την «εσωτερική» παραφυάδα του κάποιε «ενιαίου» Κόμματος. Αυτό, που μάς απασχολεί σήμερα, ωστόσο, είναι αυτό που, συμβατικά, ονομάζουμε «ΚΚΕ».

η) Οι κύριοι λοιπόν «εχθροί» του ΚΚΕ, οι οποίοι «ευθύνονται για την κακοδαιμονία του» (και άρα για την κακοδαιμονία της εργατιάς) και θέλουν το κακό του είναι (κατά σειράν επικινδυνότητος) :

1. Οι εργάτες και οι εργαζόμενοι, δηλαδή εκείνοι που δεν συμμετέχουν στο Κόμμα και στα Ταξικά (βλ. κομματικά) Συνδικάτα. Η μη-συμμετοχή τους φανερώνει την «έλλειψη ταξικής συνείδησης» που τούς επιτρέπει να χρησιμοποιούνται ως «όυγανα της αστικής τάξης, του κεφαλαίου, των ιμπεριαλιστών, των ΗΠΑ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ».
2. Ιδιαίτερα επικίνδυνοι είναι οι εργάτες-εργαζόμενοι που πιστεύουν ότι μπορούν να παλέψουν μόνοι τους, ΕΚΤΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ! Η αρχή «EXTRA ECCLESIAM NULLA SALUS !» («Εκτός Εκκλησίας δεν υπάρχει καμμία Σωτηρία». Φράση των καθολικών του 3ου μ.Χ. αιώνα, θεωρούμενη ως το απόσταγμα του θεολογικού δογματισμού της εποχής).
3. Ακόμη πιο επικίνδυνοι είναι όσοι ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ κι όσοι τους παροτρύνουν σ' αυτόν τον ΑΓΩΝΑ, δηλαδή ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.

Αυτοί οι τελευταίοι δεν είναι απλώς ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ ΧΑΖΟΒΙΟΛΗΔΕΣ σαν τους πρώτους, ή ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΙ ΟΥΤΟΠΙΣΤΕΣ σαν τους δεύτερους. ΕΙΝΑΙ «ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ» !

Έχοντας αναλύσει σε βάθος τα όσα αναφέραμε στις προηγούμενες σελίδες, τα επιτελεία των μυστικών υπηρεσιών του διεθνούς καπιταλισμού δεν ήταν πολύ δύσκολο να χειριστούν το ΚΚΕ και να τού αναθέσουν τον ρόλο του agent provocateur (δηλαδή του ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑ).

- Ξέρουμε κι οι δυό μας πως δεν εκπροσωπείτε καμμιάν εργατική τάξη. Άλλωστε, εμείς δεν πιστεύουμε πως στην Ελλάδα υπέρχει τέτοιο φρούτο. Το μόνο που υπάρχει είναι το ΚΕΦΑΛΑΙΟ και τα ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥ. Μπορείτε, λοιπόν, να πιστεύετε και να διακηρύσσετε ό,τι θέλετε, εφ'όσον σέβεστε το κεφάλαιο (μήπως κι εσείς δεν διαθέτετε κεφάλαιο;) και δεν θίγετε τα συμφέροντά του. Αυτό σάς συμφέρει, αφού αλλοιώς δεν θα είχατε καν λόγο ύπαρξης. Αυτό, ωστόσο, συμφέρει κι εμάς. Ακόμη κι αν δεν υπήρχε εργατική τάξη, θα έπρεπε να την επινοήσουμε για να εντάξουμε σ' αυτήν όσους κερδίζουν λιγότερα από μάς. Έτσι, δημιουργούμε έναν εχθρό των συμφερόνταν μας, αρκετά ισχυρό ώστε να κρατάει ενωμένους τους κατόχους του κεφαλαίου και, παράλληλα, πολύ αδύναμο για να μπορέσει να τούς αρπάξει το κεφάλαιό τους ή, ακόμη χειρότερα, για να το καταστρέψει. Συνενούμαστε ;

- Βεβαίως. Και μάλιστα προτείνουμε να σάς εξυπηρετήσουμε, ελέγχοντας αυτή την κατάσταση, ώστε να διατηρεί την σωστή ισορροπία προς όφελος των κεφαλαίων σας, των κεφαλαίων μας και των κοινών μας ιδιωτικο-καπιταλιστικών ή κρατικο-καπιταλιστικών μας συμφερόντων κι επιδιώξεων. Οργανώνουμε, λοιπόν, αυτούς που εσείς αποκαλείτε «φτωχούς» κι εμείς «εργάτες-εργαζόμενους», σε μια «τάξη», φροντίζοντας να κινητοποιείται χωρίς να απειλεί κανέναν απ' τους δυο μας. Εσείς, αυτό θα το αποκαλείτε «δημοκρατική ελευθερία» κι εμείς «εργατική διεκδίκηση». Όποτε αυτή η «τάξη» υπερβαίνει και θέτει σε κίμδυνο τα κοινά μας συμφέροντα, ΘΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΥΜΕ ΚΙ ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΖΙ. ΣΥΝΕΝΟΗΘΗΚΑΜΕ.

- Φυσικά, σεβόμαστε - και θα πρέπει να σέβεστε κι εσείς - τους κανόνες του παιχνιδιού. Είστε ελεύθεροι να διεκδικείτε όσο μεγαλύτερο κέρδος μπορείτε να βγάλετε, έχιντας βέβαια πάντα μπροστά σας το δίδαγμα του «υπαρκτού σοσιαλισμού» και της νίλας που υπέστη όταν θέλησε να καταστρέψει το κεφάλαιο και να καταργήσει τους κανόνες του. Οι σχέσεις παραγωγής μπορούν να αλλάζουν. Οι νόμοι της αγοράς, όμως, πρέπει ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΙ !

Παρόμοιος είναι, βέβαια, κι ο ρόλος που έχουν κληθεί να παίξουν - και παίζουν - η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ. Αυτές, ωστόσο, είναι κρατικές και όχι κομματικές συνδικαλιστικές οργανώσεος. Μπορούν να παίξουν ρόλο «πυροσβεστικό», όχι όμως και προβοκατόρικο.

Ο μόνος, που μπορεί να εκτελέσει καθήκοντα προβοκάτορα, είναι το ΚΚΕ και τα παρακλάδια του, με τα στελέχη του που είναι εκπαιδευμένα να εκτελούν διαταγές χωρίς να κάνουν ερωτήσεις και με τα απλά του μέλη που είναι μαθημένα να μην διανούνται καν να ρωτήσουν «γιατί».

Έτσι, λοιπόν, στις 20 του Οκτώβρη, όταν πήραν απ' την ηγεσία τους την εντολή «ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΟΥΝ ΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ» από την οργή των αγανακτισμένων, δεν δίστασαν να υπακούσουν.

Σαν πειθήνιοι φαντάροι, χωρίς να καταλαβαίνουν - και χωρίς να θέλουν να καταλάβουν - τον ρόλο που τούς έβαζε να παίζουν η κομματικο-συνδικαλιστική τους ηγεσία, δημιούργησαν έναν ανθρώπινο φράχτη για ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΡΓΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ-ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ, ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ, ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ, ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΗΡΩΝ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ «ΤΗΣ» («ΤΟΥΣ»).

Έφτασαν στο σημείο ν' αποκαλέσουν τα ίδια τους τ' αδέφια τους «προβοκάτορες, τρομοκράτες, φασίστες» !

Μάς προκαλεί βαθύτατη οδύνη. Δεν μάς προκαλεί, ωστόσο, καμμία έκπληξη. Από ανθρώπους, που δεν μπορούν να σκεφτούν, πάρα πολλά έχουμε δοκιμάσει και περιμένουμε τα πάντα.

Αν όμως τα μικρά στελέχη και τα απλά μέλη του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ είναι ανίκανα να σκεφτούν, δεν συμβαίνει το ίδιο και με την κομματική-συνδικαλιστική τους ηγεσία.
Οι ασήμαντες αψιμαχίες μεταξύ των πιο θερμόαιμων αγανακτισμένων και των ρομποτοποιημένων συνδικαλιστών-προστατών της καπιταλιστικής νομιμότητας έδωσαν την αφορμή στους ένστολους και πάνοπλους προστάτες να εξαπολύσουν μιαν αγριότατη επίθεση και κόλαση πολεμικών χημικών αερίων εναντίον αόπλου πλήθους.
Αποτέλεσμα ήταν να χάσει την ζωή του ένας 53χρονος οικοδόμος (μικρό στέλεχος του ΠΑΜΕ, ο Κοτζαρίδης, που λόγω της ασφυξίας έπαθε καρδιακή ανακοπή.
Ο τραγικός θάνατος του εργάτη έλυσε τους ασκούς του Αιόλου. Το ιατρικό δελτίο του «Ευαγγελισμού» για την απώλεια της ζωής του, ανάγκασε τον εκπρόσωπο τύπου της Ελλ. Αστυνομίας, Αθανάσιο Κοκκαλάκη, να δηλώσει στους δημοσιογράφους : «Είχαμε συνεννοηθεί με το ΠΑΜΕ να προστατεύσει την Βουλή απ' το πλήθος, γιατί αν το κάναμε εμείς θα δεχόμασταν άγρια επίθεση απ' τους Αναρχικούς Κουκουλοφόρους και η κατάσταση θα ξέφευγε από κάθε έλεγχο...». Η Αλέκα Παπαρήγα δηλώνει «Εγώ είμαι στο ΚΚΕ. Δεν είμαι στο ΠΑΜΕ για να ξέρω αν και τί συζητήθηκε με την αστυνομία...» (βλέποντας, ωστόσο, ότι το μυστικό έχει αποκαλυφθεί, σπεύδει να προσθέσει : «Αν το έκανε το ΠΑΜΕ, καλά το έκανε. Αν δεν έμπαινε στη μέση, οι εξαλίξεις θα ήταν πολύ χειρότερερες...»).
Τις ώρες και τις μέρες που ακολούθησαν, οι άνεμοι του Αιόλου εξακολούθησαν να φυσούν, αντί όμως να ξεκαθαρίσουν το τοπίο, το γέμισαν - με τις φιλότιμες προσπάθειες των σαϊνιών της (κυρίως τηλεοπτικής) δημοσιογραφίας μ' ακόμη πυκνότερη ομίχλη.
9 άνθρωποι παραπέμφθηκαν στον εισαγγελέα που τους απάγγειλε κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος.
Η Αλέκα Παπαρήγα κι ο Σπύρος Χαλβατζής έδωσαν έγγραφες καταθέσεις στον εισαγγελέα Λακαφώση που εξετάζει τις κατηγορίες του ΚΚΕ για τις σχέσεις της ΕΛ.ΑΣ. με τους Κουκουλοφόρους Αναρχικούς.
Η κατοχική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατηγορεί ως «σπόνσορα» των Κουκουλοφόρων τον... Τσίπρα ! Οι «καθώς πρέπει» έμποροι και τραπεζίτες βλέπουν στον ύπνο τους μαυροκόκκινους εφιάλτες. Το «902» και το «Στο Κόκκινο» προσπαθούν να μάς καλμάρουν-αποβλακώσουν με περισσότερη (και ποιοτικά χειρότερη) heavy και black metal.
Κι ο διεθνής καπιταλισμός παχαίνει και παχαίνει και παχαίνει...

Πίσω απ' τις κουϊντες (πάντα πίσω απ' τις κοϊντες) οι επιτελείς των μυστικών τπηρεσιών συνεχίζουν με την εφαρμογή των υπολοίπων φάσεων του σχεδίου τους, με ματαιώσεις εθνικών εορτασμών, με εξυβρίσεις ευθίκτων προέδρων, με σοσιαλιστικές διεθνείς, μα αραβικές ανοίξεις, με ειρηνικές καταλήψεις της Wall Street, με μη-επανδρωμένα βομβαρδιστικά που εκδημοκρατίζουν δικτατορικά καθεστώτα κι άγριες φυλές του πλανήτη, ετοιμάζοντας το ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ και ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ...

ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΥΡΙΟ (1/11) Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ, ΠΟΛΑΣ ΡΟΥΠΑ, ΚΩΣΤΑ ΓΟΥΡΝΑ ΚΑΙ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ. ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΛΟΓΙΑ (ΕΣΤΩ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ) ΕΙΝΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ.
ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, ΘΥΜΙΖΟΥΜΕ, ΟΤΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Ο ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΜΑΧΗΤΩΝ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ.

Σουργελιανό κράτος

Λεφτά υπάρχουν το 2009
Λεφτά δεν υπάρχουν το 2010
Το χρέος (120% ΑΕΠ) δεν είναι βιώσιμο το 2009
Το χρέος (160% ΑΕΠ) είναι βιώσιμο το 2011
Το χρέος δεν θα ήταν βιώσιμο (180% ΑΕΠ) το 2012, αλλά θα είναι βιώσιμο (120% ΑΕΠ) το 2020
Το κούρεμα είναι καταστροφή τον Ιούνιο του 2011
Το μικρό κούρεμα είναι σωτηρία τον Ιούλιο του 2011
Το μικρό κούρεμα δεν κάνει το χρέος βιώσιμο τον Σεπτέμβριο του 2011
Το μεγάλο κούρεμα είναι η μόνη σωτηρία τον Οκτώβριο του 2011
Τα ταμεία δεν έχουν σάλιο το 2010
Τα ταμεία γίνονται ανθηρά αφού χάσουν το 50% της αξίας των ομολόγων που κατέχουν το 2011
Η συζήτηση για αναδιάρθρωση ισοδυναμεί με συζήτηση για χρεοκοπία την άνοιξη του 2011
Η αναδιάρθρωση κατά 20% είναι default αλλά όχι χρεοκοπία το καλοκαίρι του 2011
Η αναδιάρθρωση κατά 50% δεν είναι ούτε default, παρά μόνο σωτηρία, το φθινόπωρο του 2011.
Το μνημόνιο επαρκεί το 2010
Το μνημόνιο δεν επαρκεί το καλοκαίρι του 2011, αλλά επαρκεί το μεσοπρόθεσμο (Μνημόνιο Β')
Το μεσοπρόθεσμο δεν επαρκεί το φθινόπωρο του 2011, αλλά επαρκεί το νέο μνημόνιο (Γ')
Η ΔΕΗ δεν μπορεί να εισπράττει φόρους το καλοκαίρι του 2011
Η ΔΕΗ εισπράττει φόρους το φθινόπωρο του 2011
Σταθερό φορολογικό σύστημα το 2010 σε βάθος δεκαετίας.
Εννιά αλλαγές του φορολογικού συστήματος έως και το 2011.
Τελευταίες οι περικοπές τον Ιανουάριο του 2010. Τελευταίες οι περικοπές τον Μάιο του 2010, που προστίθενται στις περικοπές του Ιανουάριου. Τελευταίες οι περικοπές του 2011, που προστίθενται στις περικοπές του 2010..............

Αγαπητοί συνέλληνες, που σας μετέτρεψαν σε γίδια που τα κούρεψαν με την ψιλή, επειδή δεν σκοπεύω να μπω σε τρελάδικο, θα βγω στην παρανομία.

Κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο

Χρειάζεται πραγματικά ευφυϊα
έλληνα πολιτικού ή δημοσιογράφου
(ιδίως σπουδαγμένου στις ΗΠΑ ή την ΕΕ)
για να πιστέψει κανείς
πως η Ιστορία της Λιβυκής Τζαμαχιρία
τελειώνει με τον «δημοκρατικό» βασανισμό
και την άνανδρη δολοφονία του
Μουαμμάρ Αλ-Καντάφι,
ενός γιού του κι ενός συνεργάτη του.

Η Λιβύη έχει πολλά παιδιά
που πολεμούν ακόμη
τους προδότες.

Η Λιβύη έχει πολλή άμμο για να θάψει
τους νοσταλγούς της σάπιας
μοναρχίας του Ιντρίς.

Η Λιβύη έχει πολύ πετρέλαιο για να κάψει
τους νεο-αποικιοκράτες.